

Čís. 14491.

Pokiaľ nie je v zákone ináč ustanovené, môžu strany, aj keď sú členmi organizácií, uzavrevších kolektívnu smluvu, uzavreť individuálnu služebnú smluvu, odchylnú od smluvy kolektívnej, bez rozdielu, či bola odchylka učinená v prospech zamestnanca alebo zamestnávateľa. Nevadí, že v kolektívnej smluve bolo ujednané vylúčenie zvláštnych smlúv medzi zamestnávateľmi a zamestnancami.*)

(Rozh. z 27. VI. 1935, Rv IV 312/35.)

Žalobník bol zamestnaný u žalovaného ako kominársky pomocník s mesačným platom 415 Kč. Žalobou domáhal sa za dobu svojho zamestnania u žalovaného doplatku na mesačných 960 Kč na tom základe, že obe strany sú členmi odborových organizácií, ktoré medzi sebou uzavrely kolektívnu smluvu a podľa tejto prílohy žalobníkovi mesačných 960 Kč.

Súd prvej stolice žalobu zamietol. Dôvody: Medzi stranami nie je sporné, že každá je členom odborovej organizácie, ktoré uzavrely kolektívne smluvy o plate a iných pomeroch medzi kominárskymi majstrami a pomocníkmi. Nie je sporné, že pri nastúpení služby strany uzavrely o služebných požitkoch zvláštnu dohodu a že žalobník smlúvené požitky správne dostal. Žalobník uznáva, že pri nastúpení služby nebola kolektívna smluva spomenutá. Strany uzavrely tedy individuálnu smluvu bez toho, že by respektovaly kolektívnu smluvu, uzavrenú ich odborovými organizáciami. — Právnym pravidlom je, že — pokiaľ nie je pre ten ktorý prípad v zákone inak ustanovené — strany majú voľnosť, hoci sú obe členmi organizácií uzavrevších kolektívnu smluvu, uzavreť individuálnu služebnú smluvu, odchylnú od smluvy kolektívnej a to bez rozdielu, či bola odchylka učinená v prospech zamestnanca alebo zamestnávateľa (viď plenárne rozh. č. 5479 Sb. n. s.). — Žalobník bol pomocným pracovníkom v kominárskej živnosti (§ 22 č. 7 zák. 259/1924 Sb. z. a n.) a podľa § 100 cit. zák. ujednanie pomerov medzi samostatnými živnostníkmi a ich pomocnými pracovníkmi je v medziach stanovených zákonmi predmetom voľnej úmluvy. Sporné strany boli oprávnené medzi sebou ujednať zvláštnu smluvu bez ohľadu na kolektívnu smluvu a táto zvláštna smluva je platná a záväzná. Nesporné je, že služebné požitky podľa zvláštnej smluvy boli žalobníkovi riadne poskytnuté a preto nemôže sa dovolávať kolektívnej smluvy pre doplnenie rozdielu medzi tým, čo si platne ujednal, a tým, čo skutočne dostal.

Odvolací súd tento rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd dovoláciu žiadosť zamietol. Dôvody:

Není pravda, že odvolací soud zjistil, že v kolektivní smlouvě je takové ujednání, že zvláštní smlouvy mezi zaměstnanci a zaměstnavateli jsou vyloučeny, jak to tvrdí dovolací žádost, ale i kdyby tomu tak bylo, ani pak nemá to významu pro pracovní poměr stran, byla-li kolektivní smlouva ponechána stranou a ujednána zvláštní pracovní smlouva,

*) Práve tak: Sb. n. s. 5479.

neboť, je-li zvláštní smlouvou vyloučena kolektivní smlouva vůbec, je tím vyloučen celý její obsah, tedy i takové vyjednání, jak je tvrdí žalobce.

Čís. 14494.

Finančný erár je oprávnený navrhnúť vyhlásenie konkurzu pre daňové dlhy.

(Rozh. z 28. VI. 1935, R IV 239/35.)

Berný úrad v K. navrhol proti Ludevítovi S. uvalenie konkurzu pre daňové nedoplatky. Súd prvej stolice návrh zamietol z dôvodu, že berný úrad nie je oprávnený pre daňové dlhy vyhlásenie konkurzu navrhnúť. Rekurz ný súd rekuru finančnej prokuratúry vyhovel, usnesenie súdu prvej stolice zrušil a tomuto súdu uložil, aby ďalej pokračoval. Dôvody: Zákon č. 76/1927 Sb. z. a n. v §§ 265, 343 a 402 určuje spôsob exekúcie v prospech štátu na vymáhanie daní tak, ako exekučné zákony predpisujú spôsob vymáhania pohľadávok v prospech súkromných veriteľov. Z toho, že v cit. zákone nie je zmienka o konkurze, nemožno odvodzovať, že štát nemá práva navrhnúť vyhlásenie konkurzu pre nedoplatok daní, lebo ani exekučné zákony nedávajú súkromným veriteľom právo: navrhnúť vyhlásenie konkurzu; túto otázku rieši jedine a výlučne konkurzný zákon. Keďže § 69 konk. zák. nečiní rozdielu medzi veriteľmi konkurznej podstaty podľa ich právneho postavenia a podľa toho, že do ktorej triedy má byť ich pohľadávka zaradená, nemožno odopreť štátu právo: navrhnúť vyhlásenie konkurzu pre daňové nedoplatky.

Najvyšší súd rekurz zamietol. Dôvody:

Správne poukazuje napadené usnesení na to, že názor, jakoby čs. erár neměl právo pro nedoplatek daní navrhnouti uvalení konkursu na svého dlužníka, je bez zákonného podkladu. Berní úřady jsou státními orgány, povolanými k vymáhání daní a poplatků i před soudy jak v řízení exekučním, tak i v konkurzním. Jejich oprávnění k zastupování čs. eráru před soudy v těchto věcech konkuruje tedy s oprávněním finančních prokuratur.*)

Čís. 14500.

Služobný pomer, ujednaný na skúšku, môže byť zrušený hneď pri nastúpení; zamestnávateľ nie je povinný zamestnanca pripustiť k práci (§ 12 odst. 2 zák. č. 244/1922 Sb. z. a n.).

(Rozh. z 3. IX 1935, Rv III 508/35.)

Žalobník bol prijatý žalovaným ako staviteľský asistent na skúšobnú dobu dvoch mesiacov a nastúpil službu, ale pracovať nezačal, lebo bol toho istého dňa prepustený; žalovaný poskytol mu 50 Kč náhradu. Žalobou uplatňoval žalobník náhradu platu za tri mesiace a náhradu za naturálny byt.

*) O zastupování eráru v daňových vecích vid' podrobné důvody rozhodnutí č. 1763 Úr. sb.